

MARIA BAUCHROWICZ-TOCKA

<https://orcid.org/0000-0003-1691-2568>

Instytut Studiów Kobietych (Polska)

Institute of Women's Studies (Poland)

Archiwum Historii Kobiet Instytutu Studiów Kobietych¹

Cyfrowe Archiwum Historii Kobiet Instytutu Studiów Kobietych jest efektem dwóch projektów pod nazwą: „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek” oraz „Polskie kobiety w tożsamości społecznej”, zrealizowanych przez Instytut w ramach programu „Nauka dla Społeczeństwa” Ministra Edukacji i Nauki.

Archiwum zawiera zdigitalizowane, bogate materiały (rękopisy, egodokumenty, biogramy, kroniki, zdjęcia, prasę, wydawnictwa książkowe) pozyskane i udostępnione bez ograniczeń dzięki współpracy Instytutu Studiów Kobietych z wieloma instytucjami, organizacjami i urzędami spoza ośrodków naukowych oraz z prywatnymi kolekcjonerami.

Pomysłodawczynią i koordynatorką obu projektów była prezes Instytutu Studiów Kobietych, kierownik Katedry Historii Kultury Uniwersytetu w Białymstoku prof. dr hab. Małgorzata Dajnowicz.

¹ Publikacja przedstawia rezultaty dwóch projektów finansowanych ze środków programu Ministra Edukacji i Nauki pod nazwą „Nauka dla Społeczeństwa” (Otwarte centrum wiedzy o historii Polek, nr projektu NdS/54635/2022/2022 kwota dofinansowania 500 000,00 zł całkowita wartość projektu 500 000,00 zł; oraz Polskie kobiety w tożsamości społecznej, nr projektu NdS/550508/2022/2022, kwota dofinansowania 513 700,00 zł, całkowita wartość projektu 513 700,00 zł).

Cele projektów

Głównym celem obu projektów było upowszechnianie wiedzy o historii kobiet i promowanie badań humanistycznych w społeczeństwie oraz wkładu Polek w dzieje regionu i kraju. Równie ważnym zadaniem było zbudowanie współpracy pomiędzy nauką, edukacją i kulturą. Uszczegółowiając ten cel, chodziło o zainicjowanie, a następnie kontynuowanie współpracy pomiędzy przedstawicielami nauk humanistycznych i przedstawicielami pozaakademickich instytucji oświatowych, edukacyjnych i kulturalnych w celu szerokiej i dostępnej społeczeństwu popularyzacji dorobku humanistyki z zakresu historii kobiet polskich. To także wzajemne korzystanie z zasobów dotyczących historii kobiet w działalności statutowej i promocyjnej instytucji zewnętrznych, partnerskich (edukacyjnych i kulturalnych, m.in. muzea, biblioteki, szkoły, organizacje, urzędy).

Celem projektów było również upowszechnianie osiągnięć naukowych i efektów badań naukowych, dotyczących historii kobiet, także popularyzacja wkładu kobiet polskich w kulturę, edukację i naukę, w rozwój polskiej myśli społecznej, ukazanie miejsca Polek w tożsamości społecznej. Kolejnym priorytetem projektu było propagowanie postaw patriotycznych i obywatelskich kobiet oraz polskiego społeczeństwa. Popularyzacji badań humanistycznych, co było również celem projektów, służyło przedstawianie wiodących zagadnień z dziejów kobiet w sposób przystępny, otwarty i atrakcyjny wizualnie.

Zamierzeniem wykraczającym poza czasowe ramy realizacji projektów, było kontynuowanie zainicjowanych w partnerskich instytucjach (bibliotekach, muzeach, ośrodkach edukacyjnych) działań związanych z promocją nauki w ich dalszej ofercie edukacyjnej i kulturalnej.

Inicjatorka projektów prof. dr hab. Małgorzata Dajnowicz realizowała je z powołanymi zespołami naukowców. Zespół projektu „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek” razem z prof. Dajnowicz tworzyły: dr Maria Bauchrowicz-Tocka, dr Diana Dajnowicz-Piesiecka i mgr Justyna Kowalska. Natomiast w zespole projektu „Polskie kobiety w tożsamości społecznej” z prof. Dajnowicz pracowali: dr Justyna Zajko-Czochańska, mgr Justyna Kowalska, mgr Joanna Tyszka i mgr Łukasz Prokopowicz. Włączenie do realizacji projektów

młodych naukowców (dziś jeszcze magistrów, w przyszłości doktorów) przyczyniło się do wzrostu ich aktywności badawczej, rozwoju naukowego oraz zainteresowania nowymi źródłami naukowymi.

Partnerzy

Partnerami, a można chyba też stwierdzić, że współtwórcami Archiwum Historii Kobiet były instytucje i osoby prywatne.

Główni partnerzy projektów to²: Archiwum Państwowe w Białymstoku, Biblioteka Uniwersytecka im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku, Liceum Ogólnokształcące nr 4 w Białymstoku, Miejska Biblioteka Publiczna w Łomży, Muzeum Okręgowe w Suwałkach, Muzeum Podlaskie, Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu, Muzeum Przyrody – Dwór Lutosławskich w Drozdowie, Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu, Podlaska Biblioteka Cyfrowa, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku, Uniwersytet w Białymstoku, Urząd Miejski w Tykocinie, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Białymstoku.

Na szczególne docenienie zasługuje udział w projektach osób prywatnych, które udostępniły cenne archiwalia rodzinne, hobbyistycznie gromadzone (kupowane na aukcjach) dokumenty oraz kolekcje własnej twórczości malarskiej. Prywatne kolekcje w Archiwum Historii Kobiet należą do³: Teresy Adamowskiej, Elżbiety Daniszewskiej, Krystyny Hoffman, Stanisława Skrzyszewskiego i Sławomira Zgrzywy.

Wymieni wyżej partnerzy projektów udostępniłi do digitalizacji dokumenty życia społecznego, archiwalia, prasę, piśmiennictwo, kroniki, książki, pocztówki, zdjęcia; słowem: różnorodne materiały dokumentujące dzieje kobiet, a pośrednio także historię Polski. Otwarty dostęp do tych cennych źródeł przyczyni się do ich wykorzystywania w badaniach naukowych (regionalnych i narodowych), a także w działalności środowisk pozauczelnianych.

² Wymienieni w porządku alfabetycznym.

³ Wymienieni w porządku alfabetycznym.

Realizacja

Projekty były równolegle realizowane w latach 2023–2024. Ta równoległa kreacja była niezwykle korzystna, albowiem treści obu projektów wzajemnie się uzupełniały i jednocześnie poszerzały dostęp do nowych źródeł, udostępnianych przez różne ośrodki naukowe, instytucje kultury (biblioteki, muzea), szkoły, organizacje, urzędy.

W realizacji projektów wykorzystane zostały różne formy promowania badań humanistycznych z zakresu historii Polek. Formą wiodącą było budowanie otwartych, tematycznych kolekcji, które utworzyły Archiwum Historii Kobiet. Formami towarzyszącymi, wzbogacającymi i popularyzującymi historię kobiet były: seminaria, konferencje, sympozjum, dyskusje; Białostocka Letnia Szkoła Historii Kobiet; projekcje multimedialne, promocja projektów w kraju i za granicą.

1. Kolekcje

W wyniku realizacji obu projektów w Podlaskiej Bibliotece Cyfrowej powstała wiodąca kolekcja pod nazwą Archiwum Historii Kobiet, którą tworzą dwie podkolekcje (noszą tytuły projektów), tj. „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek” i „Polskie kobiety w tożsamości społecznej”. One z kolei składają się z dwudziestu tematycznych kolekcji z otwartym dostępem. Jedenaście kolekcji utworzonych zostało w ramach projektu-kolekcji „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek”. Są to: Archiwum Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku, Maria Kolendo, „Przyjaciółka”, Rady Kobiet, „Tygodnik Suwalski”, Zasoby Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku oraz prywatne kolekcje: prac Teresy Adamowskiej, dokumentów Heleny Czernek, Elżbiety Daniszewskiej, Krysztyny Hoffman i Stanisława Skrzyszewskiego. Wszystkie dostępne pod adresem: <http://www.isk.bialystok.pl/centrum/index.html>.

Dziewięć kolekcji stworzono w projekcie-kolekcji „Polskie kobiety w tożsamości społecznej”. Są to: Biuletyn Informacyjny Stowarzyszenia Kobiet z Problemem Onkologicznym, Liga Kobiet w pamięci społecznej, Muzeum Historyczne w Białymstoku, Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu, Muzeum Przyrody-Dwór Lutosławskich w Drozdowie, Rękopisy ze zbiorów Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu, Zbiory Biblioteki Uniwersyteckiej

im. Jerzego Giedroycia, Zbiory Urzędu Miejskiego w Tykocinie oraz kolekcja prywatna Sławomira Zgrzywy. Wszystkie dostępne pod adresem: <http://www.isk.bialystok.pl/tozsamosc/index.html>.

O wykorzystywaniu materiałów zawartych w kolekcjach tematycznych świadczą liczby wyświetleń, np. „Kobieta polska jako autorka pedagogiczna” – 1339 wyświetleń, „Kobieta w piśmiennictwie polskim (po roku 1863)” 469 wyświetleń, „Z dziejów kobiety polskiej” – 414 wyświetleń, powieść „Alarm” Heleny Filochowskiej – 183 wyświetlenia⁴. Niesłabnącym zainteresowaniem cieszą się udostępnione numery „Tygodnika Suwalskiego” (1906–1914) oraz „Przyjaciółki” (1959–1974).

2. Seminaria, konferencje, sympozjum, Białostocka Letnia Szkoła Historii Kobiet

Popularyzacji wiedzy o historii kobiet oraz o tworzonym Archiwum Historii Kobiet służyły organizowane w ramach projektów cykliczne seminaria o charakterze warsztatowym, prezentujące cele i coraz większe zasoby cyfrowej kolekcji historii kobiet z wykładami merytorycznymi (łącznie 37 wykładów).

I tak pierwsze seminarium, z pięcioma wystąpieniami merytorycznymi, odbyło się 6 czerwca 2023 r. w Bibliotece Uniwersyteckiej im. J. Giedroycia. Prof. dr hab. Małgorzata Dajnowicz zaprezentowała projekt „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek”, zwracając szczególną uwagę na naukowe i popularyzacyjne znaczenie kolekcji prywatnych.

Dr hab. Piotr Chomik, prof. UwB, przybliżył temat zasobów cyfrowej kolekcji historii kobiet w Podlaskiej Bibliotece Cyfrowej jako materiałów do badań i popularyzacji historii. Współgrały z tym wystąpieniem wypowiedzi mgr. Wiesława Wróbla o roli digitalizacji w upowszechnianiu nauki na przykładzie kolekcji historii kobiet i dr Edyty Bezzubik o metodyce i technikach korzystania z cyfrowych zasobów.

Dr hab. Adam Miodowski, prof. UwB, przedstawił kolekcję poświęconą Marii Kolendo, wskazując na jej znaczenie w badaniach historii kobiet i ich propagowanie.

Kolejne seminarium z dwunastoma referatami odbyło się w dniach 23–24 listopada 2023 r. Projekt „Polskie kobiety

⁴ Dane z dnia 28 października 2024 r.

w tożsamości społecznej” zreferowała prof. dr hab. Małgorzata Dajnowicz. W prezentacji wyeksponowała znaczenie naukowe stworzonych kolekcji i innowacyjny sposób popularyzacji historii kobiet. Profesor omówiła także kolekcję poświęconą Lidze Kobiet, najliczniejszej i najprężniejszej organizacji kobiecej w czasach PRL.

Możliwości wykorzystania zasobów cyfrowej kolekcji historii kobiet do badań naukowych i ich upowszechniania w otoczeniu pozanaukowym zobrazował dr hab. Piotr Chomik, prof. UwB, jednocześnie dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej im. J. Giedroycia, która technicznie kolekcję przygotowywała (digitalizacja). Metodykę korzystania z kolekcji zawartych w Archiwum Historii Kobiet i prezentację zasobów przedstawiła dr Edyta Bezzubik.

Na wykorzystywaniu tematycznych kolekcji i podkolekcji Archiwum Historii Kobiet w edukacji szkolnej skoncentrowała się wicedyrektorka, jednocześnie nauczycielka IV Liceum Ogólnokształcącego w Białymstoku, dr Anna Snarska.

Jedną z kolekcji dotyczy popularnego w czasach PRL tygodnika dla kobiet – „Przyjaciółki”. Dziś jest on źródłem wielopłaszczyznowych badań i upowszechniania historii kobiet, o czym referowała autorka monografii „Przyjaciółki” dr Justyna Zajko-Czochańska. Opisała też edukacyjną rolę tygodnika, odwołując się do zdigitalizowanych roczników, a w nich do rubryk porad i listów.

Kolekcję rozproszoną Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Białymstoku jako zasób wiedzy o historii Polek przedstawił mgr Wiesław Wróbel.

Wypowiedź dyrektora Państwowego Archiwum w Białymstoku dr. Marka Kietlińskiego dotyczyła upowszechniania historii kobiet poprzez digitalizację archiwalnych materiałów i ich obecność w otwartym dostępie.

Mgr Piotr Niziołek sięgnął do bogatego materiału zdjęciowego zawartego w kolekcji historii kobiet Muzeum Historycznego w Białymstoku.

Kolekcję Muzeum Przyrody-Dworu Lutosławskich w Drozdowie, która poświęcona jest twórczości pisarki i publicystki Izabeli Lutosławskiej oraz twórczości jej matki, hiszpańskiej pisarki Zofii Casanowy-Lutosławskiej, przybliżyła dr Maria Bauchrowicz-Tocka.

W Archiwum Historii Kobiet, w prywatnej kolekcji historyka i kolekcjonera Sławomira Zgrzywy, znajdują się materiały (m.in. listy) poszerzające wiedzę o przedstawicielkach wybitnego rodu

Lutosławskich z Drozdowa. O znaczeniu kolekcji prywatnych w badaniach i promocji historii mówił sam właściciel kolekcji.

Sześć merytorycznych referatów wypełniło program seminarium 8 marca 2024 r. Koordynatorka projektów prof. Dajnowicz zaprezentowała i podsumowała etapy gromadzenia zbiorów, podkreślając naukowe i popularyzacyjne znaczenie stworzonych kolekcji.

Dr hab. Piotr Chomik, omawiając cyfrową kolekcję historii kobiet, nie tylko zwrócił uwagę na jej walory badawcze, ale też wskazywał, że jest ona efektem współpracy ze środowiskami pozanaukowymi. Temat wykorzystywania w praktyce wiedzy o historii kobiet, zawartej w cyfrowych kolekcjach, przez instytucje zewnętrzne podjęła dr Małgorzata Wenclik.

Prywatnym kolekcjom były poświęcone wystąpienia dr Justyny Zajko-Czochańskiej, która przybliżyła zgromadzone dokumenty poetki ludowej Elżbiety Daniszewskiej, oraz dr Marii Bauchrowicz-Tockiej, która prezentowała kolekcję artystki malarki Teresy Adamowskiej.

Z kolei prof. Adam Miodowski na podstawie materiałów z Archiwum Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku przedstawił sylwetki lekarek z okresu II RP oraz dokumenty dotyczące ich edukacji akademickiej.

Spotkaniem z Katariną Lavmel (pseudonim artystyczny Katarzyny Nazaruk), autorką tomu *Ulepione z gliny i słońca/Hechas de barro y sol*, prezentującego poezję 15 poetek z Polski i 15 poetek z Peru, rozpoczęło się dwudniowe seminarium 15 kwietnia 2024 r.

Część merytoryczną, na którą złożyło się 14 referatów, otworzyła prof. Małgorzata Dajnowicz, omawiając kolekcję „Ziemianki” w projekcie „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek”. W drugim dniu seminarium prof. Dajnowicz zobrazowała naukowe i popularyzacyjne znaczenie w środowisku pozauniwersyteckim obu projektów.

Kolekcja „Kobiety w tożsamości społecznej” była tematem wystąpienia prof. Adama Miodowskiego. On także przybliżył zbiór dokumentów z działalności Rad Kobiet w czasach PRL z Archiwum Państwowego w Białymstoku. Referat dr Justyny Zajko-Czochańskiej dotyczył tego samego okresu. Autorka powróciła do kolekcji tygodnika „Przyjaciółka”. Wskazywała na prasę jako źródła do wielokierunkowych badań nad dziejami kobiet i szerokie możliwości jego wykorzystywania w analizach i publikacjach.

Dr Maria Bauchrowicz-Tocka skupiła się na prezentacji animatorki życia naukowego i kulturalnego Łomży Heleny Czernek. Poświęconą jej kolekcję tworzą zdigitalizowane archiwalia Miejskiej Bibliotek Publicznej w Łomży.

Mgr Mariusz Dudziński podjął temat kobiet w kronikach tykocińskich, które weszły do kolekcji Archiwum Historii Kobiet. Materiałem źródłowym do dziejów kobiet z Podlaskiego są także wspomnienia „W Olendach”, po które sięgnęła mgr Justyna Kowalska.

Tematem wystąpienia mgr Doroty Łapiak były cenne zasoby Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu. W Archiwum Historii Kobiet są kolekcje dotyczące Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu. Te materiały z Archiwum Polskiej Piosenki w Opolu zaprezentowała i przybliżyła pamięć o polskich piosenkarkach minionego wieku dr Dorota Gajda-Szczegielniak.

Możliwości szerokiego wykorzystywania w nauce i edukacji Archiwum Historii Kobiet przedstawiła dr hab. Beata Walęciuk-Dejneka, prof. UwS. Z jej wystąpieniem korespondował referat dr Diany Dajnowicz-Piesieckiej, która skoncentrowała się na zastosowaniu źródeł z Archiwum Historii Kobiet w naukach społecznych i edukacji pozauniwersyteckiej. Współgrała z nimi także wypowiedź dr Anny Snarskiej, dotycząca wykorzystania kolekcji „Kobiety w tożsamości społecznej” w tzw. ścieżce edukacji regionalnej w szkołach średnich.

Co ważne, wszystkie seminaria miały charakter otwarty. Uczestniczyli w nich i zabierali głos w dyskusji zaproszeni eksperci oraz przedstawiciele muzeów, archiwum, bibliotek, samorządów, organizacji pozarządowych, także społeczność akademicka, nauczyciele i uczniowie szkół średnich.

Niezwykle ciekawą i oryginalną formułę upowszechniania badań z zakresu historii kobiet, obecności kobiet w nauce, kulturze, edukacji, literaturze, gospodarce i polityce miała Białostocka Letnia Szkoła Historii Kobiet (BLSzHK), zorganizowana w dniach 3–10 sierpnia 2024 r. w Augustowie. Autorami 28 wystąpień merytorycznych byli profesorowie, doktorzy pracujący nad rozprawami habilitacyjnymi oraz młodzi badacze (doktoranci) z wielu ośrodków akademickich. W czasie BLSzHK były m.in. prezentowane i promowane kolekcje Archiwum Historii Kobiet. Seminaria o swobodniejszym charakterze niż na uczelni sprzyjały naukowym i twórczym

dyskusjom oraz inspirowały do badań i zgłębiania tematów z zakresu historii kobiet.

Symposium poświęcone stanowi badań, perspektywom i popularyzacji historii kobiet odbyło się 15 i 16 września 2024 r. Uczestniczyli w nim przedstawiciele władz wojewódzkich i uniwersyteckich, a autorami merytorycznych wystąpień byli naukowcy: prof. dr hab. Małgorzata Dajnowicz (także moderatorka obrad), prof. dr hab. Ewa Maj, prof. dr hab. Lidia Michalska-Bracha, dr hab. Agnieszka Chłosta-Sikorska, dr hab. Agnieszka Szudarek, dr hab. Marek Białokur, dr hab. Adam Miodowski, dr Justyna Zajko-Czochańska, mgr Justyna Kowalska oraz Marta Dzido.

Konferencja podsumowująca projekt „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek” odbyła się 24–25 października 2024 r. z udziałem przedstawicieli instytucji partnerskich. Konferencyjne wykłady (prof. dr hab. Małgorzaty Dajnowicz, dr hab. Marka Kochanowskiego, dr hab. Adama Miodowskiego, dr hab. Beaty Wałęciuk-Dejneki, dr Justyny Zajko-Czochańskiej, dr Anny Snarskiej, mgr Patrycji Dajnowicz-Brzezik, mgr Krystyny Hoffman, mgr Małgorzaty Kierzkowskiej, mgr. Wiesława Wróbla) poświęcone były prezentacji, znaczeniu, wykorzystaniu i upowszechnianiu cyfrowych kolekcji z projektu, współtworzących Archiwum Historii Kobiet.

Konferencja kończąca i podsumowująca projekt „Polskie kobiety w tożsamości społecznej” odbyła się 5–6 grudnia 2024 r. Referaty eksperckie wygłosili dr hab. Marek Kochanowski, prof. UwB, mgr Dorota Łapiak, dr Anna Marcinkiewicz-Kaczmarczyk, dr Diana Dajnowicz-Piesiecka, dr Maria Bauchrowicz-Tocka, dr Dorota Gajda-Szczegielniak, mec. Małgorzata Kierzkowska, mgr Justyna Kowalska, dr hab. Adam Miodowski, prof. UwB. Referaty dotyczyły w szczególności prezentacji kolekcji i jej znaczenia/zastosowania w praktyce społecznej, miejsca dokumentów w pamięci społecznej, ukazaniu konkretnych i weryfikowalnych rezultatów projektu cyfrowej kolekcji Historia Kobiet.

3. Projekcje multimedialne

Archiwum Historii Kobiet, które jest efektem obu omawianych projektów, popularyzują programy multimedialne. Są to: filmy „Polki. Patriotki. Obywatelki” (4 części) i „Polki. Kobiety kultury w tożsamości społecznej” (2 części) oraz wywiady i prezentacje. Wymienione realizacje są dostępne na stronie internetowej Instytutu

Studiów Kobietych (<http://www.isk.bialystok.pl>), w serwisie YouTube oraz na najpopularniejszej platformie społecznościowej Facebook.

Wszystkie seminaria, konferencje, sympozjum i Białostocka Letnia Szkoła Historii Kobiety cieszyły się dużym zainteresowaniem medialnym. Relacje z obrad były emitowane na bieżąco (nawet kilkakrotnie) przez Polskie Radio Białystok oraz TVP Białystok. Niejednokrotnie regionalne media sprawowały patronat nad przedstawianymi wydarzeniami naukowymi.

4. Popularyzacja w kraju i za granicą

Twórczyni Archiwum Historii Kobiety Instytutu Studiów Kobietych prof. dr hab. Małgorzata Dajnowicz prezentowała kolekcje i możliwości ich wykorzystywania w badaniach oraz w działalności wielu pozanaukowych instytucji na spotkaniach ze środowiskami naukowymi i kulturalnymi, z muzealnikami, nauczycielami, studentami, uczniami szkół średnich. Stworzone Archiwum ma charakter otwarty i globalny. Jego zasoby, wzbogacające wiedzę o historii polskich kobiet, prof. Dajnowicz przedstawiała także w bieżącym roku na wizytach studyjnych w Bułgarii, Portugalii i na Litwie.

Efekty projektów

Głównym efektem projektów jest stworzone Archiwum Historii Kobiety z dwiema cyfrowymi kolekcjami pt. „Otwarte centrum wiedzy o historii Polek” i „Polskie kobiety w tożsamości społecznej”, dostępnymi w Podlaskiej Bibliotece Cyfrowej. Kolekcje zawierają unikalne materiały źródłowe (zdigitalizowane egodokumenty, fotografie, archiwalia), dotyczące osiągnięć Polek w różnych dziedzinach: naukowej, publicznej, twórczej, społecznej, zawodowej, roli kobiet w rodzinie i w życiu codziennym, ich miejscu w tożsamości społecznej i pamięci zbiorowej.

Kolekcje Archiwum przedstawiają kobiety z perspektywy dziejów regionalnych i na tle wydarzeń w kraju. Mają znaczący wydźwięk poznawczy i edukacyjny, poszerzają wiedzę historyczną, w tym z zakresu historii kobiet.

Archiwum Historii Kobiety działa na zasadzie otwartego dostępu, mogą z niego korzystać bez ograniczeń wszyscy zainteresowani

pogłębieniem wiedzy o historii, w tym o polskich patriotkach i obywatelkach.

Cyfrowe kolekcje Archiwum były prezentowane i szeroko promowane na seminariach i konferencjach w kraju i za granicą oraz w realizacjach multimedialnych. Ze zgromadzonych w ramach projektów materiałów już dziś korzysta kilkutysięczne grono odbiorców z różnych środowisk (naukowcy, nauczyciele, dziennikarze, pracownicy instytucji kultury, studenci, uczniowie, pasjonaci różnych dziedzin).

Do współpracy przy realizacji projektów zostali zaproszeni młodzi naukowcy, dla których było to dodatkowe doświadczenie w zakresie pozyskiwania nowych źródeł naukowych i ich wykorzystywanie. Stworzenie możliwości sięgania po nowe źródła naukowe jest także efektem realizacji projektów.

W tworzenie Archiwum Historii Kobiet włączone zostały liczne środowiska pozauniwersyteckie, wiodące w województwie podlaskim instytucje kultury (muzea, biblioteki) oraz urzędy i szkoły. Prezentowane kolekcje są wynikiem współpracy Instytutu Studiów Kobietych nie tylko z instytucjami wojewódzkimi Białegostoku (Wydziałem Historii UwB, Katedrą Historii Kultury, Pracownią Historii Kobiety, Podlaską Biblioteką Cyfrową, Archiwum Państwowym, muzeami, urzędami, szkołami), ale także z instytucjami w regionie: w Ciechanowcu, Drozdowie, Łomży, Suwałkach, i poza regionem – w Opolu oraz z osobami prywatnymi, pasjonatami historii kobiet. Ważnym rezultatem projektów jest zatem pogłębienie współdziałania Instytutu Studiów Kobietych z instytucjami partnerskimi z obszaru kultury i edukacji. Ta współpraca środowiskowa trwa nadal nie tylko przez stałe wykorzystywanie zasobów projektów, ale też przez nieustanne poszerzanie kolekcji o nowe materiały.

Niewątpliwym efektem projektów jest szeroka promocja nauki i badań humanistycznych, popularyzacja historii i pogłębienie wiedzy o dziejach Polek w atrakcyjny, nowoczesny sposób (cyfrowy dostęp) w środowiskach naukowych i pozanaukowych, regionalnych, krajowych i międzynarodowych.